

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยในหัวข้อ "อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา" เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการฟาร์มโคนมที่ขึ้นทะเบียนกับสหกรณ์ฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแสดงรายละเอียดดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน และปัจจัยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

4.3 อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนม

4.4 การอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (ผู้ประกอบการ)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการดำเนินงาน		
1-3 ปี	5	3.3
3-5 ปี	14	9.2
มากกว่า 5 ปี	133	87.5
รวม	152	100.0
จำนวนโคนม		
น้อยกว่า 10 ตัว	10	6.6
10-30 ตัว	65	42.8
30-50 ตัว	37	24.3
มากกว่า 50 ตัว	40	26.3
รวม	152	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานมากกว่า 5 ปี จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.5 ในขณะที่ผู้ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 3-5 ปี มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 และผู้ที่มีประสบการณ์ 1-3 ปี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังมีจำนวนโคนมอยู่ในช่วง 10-30 ตัว จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือผู้ที่มีจำนวนโคนมมากกว่า 50 ตัว จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.3 และผู้ที่มีจำนวนโคนมในช่วง 30-50 ตัว จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3 ขณะที่ผู้ที่มีจำนวนโคนมน้อยกว่า 10 ตัว จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.6

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน และผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

การศึกษานี้ประกอบด้วยตัวแปรการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานจำนวน 3 ตัวแปร และผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน 3 ตัวแปร โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์จะแสดงดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน

การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานประกอบด้วย 3 ตัวแปรหลัก ได้แก่ การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้า สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 ระดับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการฟาร์มโคนม

การบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
การบูรณาการกับซัพพลายเออร์					
1.กิจการของท่านมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบการเลี้ยงโคนมกับผู้ขายวัตถุดิบ เช่น ผู้ขายวัตถุดิบมีการแจ้งปัญหาเรื่องจำนวนอาหารสัตว์หรือยารักษาโรคไม่เพียงพอ หรือ กิจการมีการแจ้งเรื่องความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติม	3	5	4.14	0.602	มาก
2.พนักงานหรือสมาชิกของท่านทำงานร่วมกันกับผู้ขายวัตถุดิบ เพื่อวางแผนในการสั่งวัตถุดิบและควบคุมต้นทุน	3	5	3.91	0.650	มาก
3.พนักงานหรือสมาชิกทำงานร่วมกันกับผู้ขายวัตถุดิบในการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบ	3	5	3.90	0.697	มาก
4.กิจการของท่านมีการจัดหาวัตถุดิบผ่านเครือข่ายพันธมิตรที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้	3	5	4.44	0.595	มากที่สุด
รวม	3	5	4.10	0.489	มาก

การบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
การบูรณาการกับภายใน					
5.พนักงานหรือสมาชิกมีการแบ่งปันข้อมูลในดำเนินงานระหว่างส่วนงานต่างๆ เช่น มีการวางแผนร่วมกันทำงานเพื่อให้การเลี้ยงโคนมมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและรวดเร็ว	3	5	4.18	0.634	มาก
6.พนักงานมีการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดการประสานงานในหน้าที่ต่างๆ ภายในฟาร์ม	3	5	4.13	0.598	มาก
7.พนักงานสามารถแลกเปลี่ยนหน้าที่ในการทำงานได้ เช่น พนักงานรีดน้ำนมดิบอาจไปช่วยในหน้าที่จัดเตรียมอาหารสำหรับโคนมได้	3	5	4.11	0.741	มาก
8.เมื่อเกิดการเกิดปัญหาจะมีการประชุมเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	3	5	4.14	0.684	มาก
รวม	3	5	4.15	0.470	มาก
การบูรณาการกับลูกค้า					
9.ลูกค้ามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการตลาดให้กับกิจการ	3	5	4.67	0.496	มากที่สุด
10.ลูกค้ามีการส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพของฟาร์มและน้ำนมดิบ มีข้อเสนอแนะกลับมาเพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบถึงคุณภาพน้ำนมดิบ	3	5	4.75	0.475	มากที่สุด

การบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
11. ลูกคามีการวางแผนร่วมกับกิจการเพื่อคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าและตลาดในอนาคต	2	5	4.33	0.619	มากที่สุด
รวม	3	5	4.58	0.363	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีการบูรณาการกับลูกค้าในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 ซึ่งเป็นระดับที่สูงที่สุด รองลงมาคือการบูรณาการภายในที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 และการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 ถึง 4.44 โดยเฉพาะในด้านการจัดหาวัตถุดิบผ่านเครือข่ายพันธมิตรที่เชื่อถือได้ ซึ่งมีระดับมากที่สุด (4.44) ขณะที่การบูรณาการในเรื่องการควบคุมคุณภาพวัตถุดิบร่วมกับผู้ขายมีระดับน้อยที่สุด (3.90)

ในส่วนของการบูรณาการภายใน ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีการบูรณาการกับภายในอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 ถึง 4.18 โดยเฉพาะในด้านการแบ่งปันข้อมูลระหว่างส่วนงานต่างๆ เช่น การวางแผนร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคนมมากที่สุด (4.18) และการแลกเปลี่ยนหน้าที่ในการทำงานระหว่างพนักงาน เช่น พนักงานที่ทำการรีดน้ำนมสามารถช่วยเตรียมอาหารให้กับโคนมได้น้อยที่สุด (4.11)

สุดท้าย การบูรณาการกับลูกค้าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 ถึง 4.75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลูกคามีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพของฟาร์มและน้ำนมดิบ โดยมีข้อเสนอแนะที่ช่วยให้ผู้ประกอบการทราบถึงคุณภาพน้ำนมดิบมากที่สุด (4.33) ขณะเดียวกันลูกค้ายังมีการวางแผนร่วมกับกิจการเพื่อคาดการณ์ความต้องการในอนาคตในระดับน้อยที่สุด (4.75)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนประกอบด้วย 3 ตัวแปรหลัก ได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ ผลการดำเนินงานด้านสังคม และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์มีดังนี

ตารางที่ 4.3 ระดับผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ					
1.กิจการทำผลกำไรได้ตามเป้าหมายจากปีที่ผ่านมา	3	5	3.90	0.579	มาก
2.กิจการมีผลผลิตน้ำมันดิบตามเป้าหมายจากปีที่ผ่านมา	3	5	3.90	0.606	มาก
3.กิจการมีผลผลิตน้ำมันดิบคงที่หรือมากกว่าปีที่ผ่านมา	2	5	3.90	0.769	มาก
4.กิจการมีผลกำไรคงที่หรือมากกว่าปีที่ผ่านมา	2	5	3.90	0.761	มาก
รวม	2	5	3.90	0.609	มาก
ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม					
5.กิจการได้จัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่พนักงาน	3	5	3.91	0.586	มาก
6.กิจการได้จ่ายเงินค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้กับพนักงาน	3	5	3.94	0.584	มาก
7.กิจการได้สนับสนุนให้พนักงานได้รับการอบรมและเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	2	5	3.79	0.712	มาก

ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
8.กิจการได้ปฏิบัติต่อพนักงานทุกคนด้วยความยุติธรรมและเท่าเทียมกัน	3	5	4.17	0.541	มาก
9.กิจการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ชุมชนรอบข้างฟาร์ม เช่น จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนมากขึ้น หรือ มีการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ที่ใช้ปุ๋ยจากมูลโคนม	2	5	3.79	0.703	มาก
รวม	3	5	3.92	0.412	มาก
ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม					
10.กิจการมีการจัดการของเสียจากการเลี้ยงโคนมอย่างเหมาะสม	4	5	4.58	0.494	มากที่สุด
11.กิจการมีการลดใช้วัตถุดิบที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ลดการใช้สารเคมีที่ใช้ในการทำความสะดวกเพื่อลดการปนเปื้อนกับน้ำเสียที่ปล่อยออกจากฟาร์ม	3	5	4.24	0.501	มากที่สุด
12.กิจการมีการปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำฟาร์ม เช่น ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากมูลสัตว์	3	5	4.31	0.591	มากที่สุด
13.กิจการมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าเพื่อลดการเกิดขยะที่ไม่จำเป็น	3	5	4.40	0.644	มากที่สุด

ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
14.กิจการมีกระบวนการนำวัสดุเหลือ ใช้มากกลับมาใช้ใหม่	3	5	4.50	0.640	มาก ที่สุด
รวม	3	5	4.41	0.390	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนในด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 ขณะที่ผลการดำเนินงานด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.92 และด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

ในด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนอยู่ที่ 3.90 โดยเฉพาะในเรื่องการทำการกำไรที่สามารถบรรลุเป้าหมายจากปีที่ผ่านมาได้มากที่สุด (3.90) และมีผลผลิตน้ำนมดิบที่คงที่หรือเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้วระดับน้อยที่สุด (3.90)

ในด้านสังคม ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีระดับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 ถึง 4.17 โดยเฉพาะในเรื่องการปฏิบัติต่อพนักงานอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมระดับมากที่สุด (4.17) รวมถึงการคำนึงถึงผลประโยชน์ของชุมชนรอบฟาร์ม เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชน และการสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ที่ใช้ปุ๋ยจากมูลโคมนระดับน้อยที่สุด (3.79)

ในด้านสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีระดับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 ถึง 4.58 โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการของเสียจากการเลี้ยงโคนมอย่างเหมาะสมระดับมากที่สุด (4.58) และการลดการใช้วัตถุอันตรายที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลดการใช้สารเคมีในการทำความสะดวก เพื่อลดการปนเปื้อนในน้ำเสียที่ปล่อยออกจากฟาร์มระดับน้อยที่สุด (4.24)

4.3 อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของฟาร์ม

โคนม

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) ถูกใช้เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน โดยผู้วิจัยได้พิจารณาปัจจัยการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ การบูรณาการ

กับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้า เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม โดยมีข้อมูลที่ตอบครบถ้วนจำนวน 152 ชุด ซึ่งนำมาวิเคราะห์ โดยผลการวิเคราะห์มีดังนี้

4.3.1. อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients	Standardize Coefficients	t	p value	VIF
ค่าคงที่	1.997		2.963	0.004	
การบูรณาการกับซัพพลายเออร์	0.290	0.233	2.523	0.013	1.559
การบูรณาการภายใน	0.337	0.260	2.821	0.005	1.560
การบูรณาการกับลูกค้า	-0.149	-0.089	-1.188	0.237	1.020

หมายเหตุ: $F = 11.679$, $p = 0.000$, $R^2 = 0.191$, Adjust $R^2 = 0.175$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ “การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ” มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานทั้ง 3 ด้าน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจได้ถึง 0.191 นอกจากนี้ การบูรณาการกับซัพพลายเออร์และการบูรณาการภายในมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ 1 และ 4 กล่าวคือ หากผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีการบูรณาการกับซัพพลายเออร์และการบูรณาการภายในเพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.233 หน่วยมาตรฐาน ส่วนการบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลทางลบ 0.089 แต่ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ จึงทำให้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 7

4.3.2. อิทธิพลของการบูรณาการโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients	Standardize Coefficients	t	p value	VIF
ค่าคงที่	1.949		4.981	0.000	
การบูรณาการกับซัพพลายเออร์	0.257	0.305	3.853	0.000	1.559
การบูรณาการกับภายใน	0.361	0.412	5.205	0.000	1.560
การบูรณาการกับลูกค้า	-0.126	-0.111	-1.727	0.086	1.020

หมายเหตุ: $F = 33.622$, $p = 0.000$, $R^2 = 0.405$, Adjust $R^2 = 0.393$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ “การบูรณาการโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม” มีความนัยสำคัญทางสถิติ โดยการบูรณาการในด้านโซ่อุปทานทั้ง 3 ด้าน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืนได้ถึง 0.405 นอกจากนี้ การบูรณาการกับซัพพลายเออร์และการบูรณาการภายในมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งทำให้ยอมรับสมมติฐานที่ 2 และ 5 ว่า หากผู้ประกอบการฟาร์มโคนมเพิ่มการบูรณาการกับซัพพลายเออร์และการบูรณาการภายในขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านสังคมเพิ่มขึ้น 0.305 และ 0.412 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีผลกระทบเชิงลบต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม แต่ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ จึงทำให้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

4.3.3. อิทธิพลของการบูรณาการโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients	Standardize Coefficients	t	p value	VIF
ค่าคงที่	3.275		6.975	0.000	
การบูรณาการกับซัพพลายเออร์	0.026	0.032	0.321	0.748	1.559
การบูรณาการภายใน	0.101	0.122	1.210	0.228	1.560
การบูรณาการกับลูกค้า	0.134	0.124	1.531	0.128	1.020

หมายเหตุ: $F = 2.366$, $p = 0.073$, $R^2 = 0.041$, Adjust $R^2 = 0.021$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ “การบูรณาการโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม” มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 โดยการบูรณาการในด้านโซ่อุปทานทั้ง 3 ด้าน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมเพียง 0.041 แม้ว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้าจะส่งผลบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3, 6 และ 9

ตารางที่ 4.7 สรุปผลทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	✓	
2	✓	
3		✓
4	✓	
5	✓	
6		✓
7		✓
8		✓
9		✓

4.4 การอภิปรายผลการวิจัย

4.4.1 ระดับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการฟาร์มโคนม

4.4.1.1 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ 4.10 เนื่องจากในกระบวนการดำเนินงานของฟาร์มโคนมจำเป็นต้องมีการสื่อสารกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบอย่างต่อเนื่อง โดยทั่วไปแล้ว ผู้จำหน่ายวัตถุดิบจะเป็นสหกรณ์ฟาร์มโคนมหรือร้านค้าเอกชน ซึ่งต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการวัตถุดิบที่ใช้ในการเลี้ยงโคนม เช่น การแจ้งปัญหาเกี่ยวกับปริมาณอาหารสัตว์หรือยารักษาโรคที่ไม่เพียงพอ รวมถึงการแจ้งความต้องการวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติม การทำงานร่วมกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบ ควบคุมต้นทุน และรักษาคุณภาพของวัตถุดิบ นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดหาวัตถุดิบผ่านเครือข่ายพันธมิตรที่เชื่อถือได้ เพื่อช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Pengwen Hou และคณะ (2023) ที่พบว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bilal Akbar และคณะ (2023) ที่ระบุว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากซัพพลายเออร์ทำหน้าที่เป็นพันธมิตรทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ

4.4.1.2 การบูรณาการภายในองค์กรของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ 4.15 เนื่องจากในการดำเนินงานของฟาร์ม พนักงานหรือสมาชิกต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนร่วมกันในการเลี้ยงโคนม โดยมีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน เช่น การให้อาหาร การทำความสะอาด การเตรียมโคนมสำหรับการรีดน้ำนม และการดูแลความสะดวกของฟาร์ม อย่างไรก็ตาม ฟาร์มโคนมส่วนใหญ่เป็นธุรกิจครอบครัว ซึ่งมักมีพนักงานจำนวนน้อย หรือทำงานร่วมกันในครอบครัว ทำให้สามารถประสานงานในหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว หากเกิดปัญหา จะมีการประชุมเพื่อหารือแนวทางการแก้ไขร่วมกัน เนื่องจากงานนี้ต้องทำทุกวันโดยไม่มีวันหยุด โดยจะมีการรีดน้ำนมดิบวันละ 2 ครั้ง และบางครั้งพนักงานสามารถสลับหน้าที่กันได้ เพื่อเพิ่มความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023) ที่พบว่าปัจจัยที่สนับสนุนการบูรณาการภายในมีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Timothy Amoako และคณะ (2020) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง

การบูรณาการภายในกับประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์ระหว่างภายในและภายนอก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

4.4.1.3 การบูรณาการระหว่างฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กับลูกค้า นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากฟาร์มโคนมจะไม่ทำการขายน้ำนมดิบให้กับลูกค้าโดยตรง ลูกค้าหลักของฟาร์มคือสหกรณ์ฟาร์มโคนมหรือศูนย์รับซื้อน้ำนมดิบ โดยแหล่งรับซื้อนี้จะมี การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตลาด เช่น ความต้องการน้ำนมดิบ ราคาที่รับซื้อ ราคาวัตถุดิบ ปัญหา โรคระบาด และคุณภาพของฟาร์มและน้ำนมดิบ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะที่ช่วยให้ผู้ประกอบการ ทราบถึงคุณภาพน้ำนมดิบ และมีการวางแผนร่วมกับกิจการเพื่อคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า และตลาดในอนาคต โดยสหกรณ์โคนมจะทำหน้าที่ดูแลผู้ประกอบการฟาร์มโคนมทั้งหมดในพื้นที่ นี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ยังพบว่า การบูรณาการ กับลูกค้ามีผลกับความคาดหวังของตลาดและโอกาสในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับลูกค้า สามารถนำไปใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อเพิ่มความได้เปรียบทางการ แข่งขัน ในขณะที่งานวิจัยของ Haris Aslam และคณะ (2023) พบว่า การบูรณาการลูกค้าช่วยดึงดูด ลูกค้าใหม่และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทาน

4.4.1.4 ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัด นครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการฟาร์มโคนมส่วนใหญ่ ยังคงเผชิญกับปัญหาหลายประการ เช่น ราคาวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นและราคาซื้อที่ต่ำ นอกจากนี้ยังมี ปัญหาการขาดแคลนแม่โคที่สามารถรีดนมได้ ทำให้ต้องซื้อแม่โคเพิ่มเติม ส่งผลให้ต้นทุนการผลิต สูงขึ้น ในขณะที่ราคาซื้อไม่เพิ่มตาม ทำให้ผู้ประกอบการมีส่วนต่างกำไรน้อยลง จนบางรายต้องเลิก กิจการไปในที่สุด ส่งผลให้ผลกำไรและปริมาณน้ำนมดิบในกลุ่มผู้ประกอบการที่มีโคนมน้อยกว่า 50 ตัวอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ขณะที่ผู้ประกอบการที่มีโคนมมากกว่า 50 ตัวกลับมีผลประกอบการที่ สูงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Pengwen Hou และคณะ (2023) ที่พบว่า ผลการดำเนินงาน อย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่ากิจการมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ได้ตามความต้องการของ ตลาด เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับกิจการ

4.4.1.5 ผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัด นครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการฟาร์มโคนม เป็นรายย่อย ทำให้มีจำนวนพนักงานในแต่ละฟาร์มไม่มาก ยกเว้นฟาร์มที่มีโคนมมากกว่า 50 ตัว ซึ่ง จำเป็นต้องมีพนักงานเพียงพอต่อจำนวนโคนมในฟาร์ม ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้พนักงานสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่และมี

คุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ การจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมและการปฏิบัติต่อพนักงานอย่างยุติธรรม และเท่าเทียมกัน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของแรงงาน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและต้นทุนแรงงานของกิจการ นอกจากนี้ กิจการยังสนับสนุนให้พนักงานได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะในการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดข้อผิดพลาด และมีส่วนสำคัญในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร สุดท้าย กิจการยังคำนึงถึงผลประโยชน์ของชุมชนรอบข้างฟาร์ม โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Sehrish Huma และคณะ (2023) ที่พบว่า ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม ช่วยในการได้เปรียบในการแข่งขัน สามารถปรับปรุงและเสริมสร้างแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนเพื่อสังคมที่ดีขึ้น

4.4.1.6 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการดำเนินงานฟาร์มโคนมมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เช่น การเกิดกลิ่นไม่พึงประสงค์จากมูลสัตว์ การปล่อยน้ำเสียออกจากฟาร์ม และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ดังนั้นกิจการจึงจำเป็นต้องมีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานมีความยั่งยืน โดยต้องมีการจัดการของเสียจากการเลี้ยงโคนมอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การไถกลบมูลสัตว์ การควบคุมการปล่อยน้ำเสียอย่างถูกต้อง และการลดการใช้วัตถุดิบที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังต้องมีการนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อลดการเกิดขยะที่ไม่จำเป็น พร้อมทั้งปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำฟาร์ม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Asif Arshad Ali และคณะ (2023) พบว่า ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อความสามารถและประสิทธิภาพการดำเนินงาน ทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.4.2 การวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการฟาร์มโคนม

1.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการฟาร์มโคนมมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการวัตถุดิบและการทำงานร่วมกับผู้ขายวัตถุดิบช่วยในการวางแผนการสั่งซื้อ ควบคุมต้นทุน และรักษาคุณภาพของวัตถุดิบ นอกจากนี้ยังมีการจัดหาวัตถุดิบผ่านเครือข่ายพันธมิตรที่เชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Pengwen Hou และคณะ (2023) ที่พบว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ส่งผลโดยตรงต่อ

ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผลบวกกับผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Bilal Akbar และคณะ (2023) ที่ระบุว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากซัพพลายเออร์ทำหน้าที่เป็นพันธมิตรทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ มีผลบวกกับผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mingu Kang และคณะ (2018) ที่ได้ศึกษาบทบาทของการบูรณาการในห่วงโซ่อุปทานต่อการปรับปรุงแนวทางการจัดการความยั่งยืนและประสิทธิภาพด้านความยั่งยืนจึงมีผลบวกกับผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

2.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากพนักงานและสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และการทำงานร่วมกับผู้ขายวัตถุดิบเพื่อวางแผนการสั่งซื้อและควบคุมต้นทุนและคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Sehrish Huma และคณะ (2023) ที่พบว่า กรอบการทำงานเชิงบูรณาการสามารถปรับปรุงการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ซัพพลายเออร์ไปจนถึงลูกค้า และสามารถลดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมได้ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ใช้ชี้ให้เห็นว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงานด้านสังคม เช่น งานวิจัยของ Mingu Kang และคณะ (2018) ที่พบว่า การบูรณาการในห่วงโซ่อุปทานส่งผลเชิงลบต่อความยั่งยืนด้านสังคม นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Bilal Akbar และคณะ (2023) ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการบูรณาการซัพพลายเออร์ต่อความยืดหยุ่นด้านอุปทาน และบทบาทที่มีผลต่อความยั่งยืนของซัพพลายเออร์ ซึ่งทำให้บริษัทมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในสถานการณ์ที่เกิดการหยุดชะงัก ดังนั้นจึงไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืนเช่นกัน

3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน น้อยมากจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุกานดา กลิ่นขจร (2018) ที่ศึกษาผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมแต่ไม่มีผลกระทบกับด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ F. Espino-Rodriguez Tomas และคณะ (2022) ที่พบว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีผลลบกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) และ Mingu

Kang และคณะ (2018) ที่พบว่าการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ส่งผลดีกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการบูรณาการกับภายในมีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเกิดจากการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ เช่น การวางแผนร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ถูกต้องและรวดเร็ว รวมถึงการประสานงานเมื่อเกิดปัญหาโดยมีการประชุมหารือเพื่อหาทางแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023) ที่พบว่าปัจจัยที่สนับสนุนการบูรณาการภายในมีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจในช่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Timothy Amoako และคณะ (2020) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการภายในกับประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์ระหว่างภายในและภายนอก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Stephanie Graham และคณะ (2018) ที่พบว่าผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานและการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่พิจารณาถึงบทบาทความสามารถในการบูรณาการภายใน แต่ทำให้ไม่มีผลต่อด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020) ที่พบว่าผลการพิจารณาผลกระทบของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งการบูรณาการภายในไม่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ที่พบว่า การบูรณาการโซ่อุปทานของธุรกิจขนาดเล็กที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอนไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการบูรณาการกับภายในมีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการดำเนินงานในฟาร์มโคนมต้องอาศัยพนักงานที่มีการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการเลี้ยง เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ โดยส่งเสริมความร่วมมือภายในองค์กรและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ เช่น การวางแผนร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ถูกต้องและรวดเร็ว รวมถึงการประสานงานเมื่อเกิดปัญหาโดยมีการประชุมหารือเพื่อหาทางแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023) ที่พบว่าการบูรณาการภายในมีผลต่อผลการดำเนินงานด้านสังคม ช่วยทำให้กระบวนการทำงานสามารถเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถ แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Mingu Kang และคณะ (2018) ที่พบว่าการบูรณาการกับภายในไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานสังคม

รวมถึงงานวิจัยของ Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020) ที่พบว่า การพิจารณาผลกระทบของการบูรณาการกับภายในไม่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานด้านสังคมได้ ผ่านความไม่แน่นอนของความต้องการ

6.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการบูรณาการภายในมีผลกระทบเชิงลบโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ การศึกษานี้ดำเนินการในบริบทของฟาร์มโคนม ซึ่งเป็นอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะในพื้นที่ ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในต่างประเทศซึ่งมุ่งเน้นไปที่ธุรกิจขนาดใหญ่ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Magdy A. Khalaf และคณะ (2017) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ของการบูรณาการภายในความยืดหยุ่นภายในและความยืดหยุ่นภายนอก สามารถปรับปรุงกระบวนการภายในแต่ไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mingu Kang และคณะ (2018) ที่พบว่า การบูรณาการภายในและผลกระทบต่อความยั่งยืนเพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขันไม่มีผลกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Asif Arshad Ali และคณะ (2023) พบว่าการวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการโซ่อุปทานทั้งการบูรณาการภายในและภายนอกต่อความสามารถและประสิทธิภาพการดำเนินงาน ทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

7.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีผลกระทบทางลบต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะในพื้นที่ ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นไปที่ธุรกิจขนาดใหญ่ในต่างประเทศ เนื่องจากการเลี้ยงโคนมในประเทศไทยมักจะขายน้ำนมดิบให้กับสหกรณ์หรือบริษัทที่รับซื้อน้ำนมดิบ จึงไม่จำเป็นต้องมีการบูรณาการกับลูกค้าเหมือนธุรกิจอื่น ๆ ส่งผลให้การบูรณาการกับลูกค้าไม่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rahimi Abidin และคณะ (2016) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าต่อประสิทธิภาพความยั่งยืนที่ส่งผลกระทบโดยตรงกับมูลค่าการลงทุนของบริษัท ซึ่งไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าของธุรกิจขนาดเล็กภายใต้ความไม่แน่นอน ไม่มีผลต่อการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยส่วนใหญ่ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ อีกทั้งงานวิจัยของ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ยังพบว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีผลกับความคาดหวังของตลาดและโอกาสในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับลูกค้า สามารถนำไปใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ในขณะทำงานวิจัยของ Haris Aslam และคณะ (2023) พบว่า การบูรณาการลูกค้าช่วยดึงดูดลูกค้าใหม่และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ งานวิจัยของ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ยังพบว่าการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการบูรณาการกับลูกค้า สามารถนำไปสู่ความพึงพอใจและความภักดีของลูกค้า โดยแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นต่อความรับผิดชอบและการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง

8.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลทางลบต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืน ไม่สามารถยอมรับได้ทางสถิติ การศึกษานี้ดำเนินการในบริบทของฟาร์มโคนม ซึ่งเป็นอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะในพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงโคนม ผลลัพธ์ที่ได้จึงแตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่มักมุ่งเน้นไปที่ธุรกิจขนาดใหญ่ในต่างประเทศ เนื่องจากการเลี้ยงโคนมในประเทศไทยส่วนใหญ่จะขายน้ำนมดิบให้กับสหกรณ์หรือบริษัทที่รับซื้อน้ำนมดิบ ทำให้ไม่จำเป็นต้องมีการบูรณาการกับลูกค้าเหมือนธุรกิจอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม การบูรณาการกับลูกค้าไม่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานด้านสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rahimi Abidin และคณะ (2016) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าสามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่าการลงทุนของบริษัท แต่ไม่มีผลกับการดำเนินงานด้านสังคม นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านสังคม ในขณะที่งานวิจัยของ Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าของธุรกิจขนาดเล็กส่งผลต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานภายใต้ความแน่นอนแต่ไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านสังคม แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Haris Aslam และคณะ (2023) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีบทบาทต่อการตลาดและกลยุทธ์ห่วงโซ่อุปทาน สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ขณะที่ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าเพิ่มโอกาสในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่แตกต่างรวมทั้งช่วยในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์

9.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน น้อยมากจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งมีผลกระทบในทางตรงกันข้ามต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การศึกษานี้ดำเนินการในบริบทของฟาร์มโคนม ซึ่งเป็นอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะในพื้นที่ทำให้ผลลัพธ์แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่มักมุ่งเน้นไปที่ธุรกิจขนาดใหญ่ในต่างประเทศ ในประเทศไทย การเลี้ยงโคนมส่วนใหญ่จะขายน้ำนมดิบให้กับสหกรณ์หรือบริษัทที่รับซื้อน้ำนมดิบ ทำให้ไม่จำเป็นต้องมีการบูรณาการกับลูกค้าเหมือนธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมักจะมุ่งเน้นไปที่การจัดการของเสีย การลด

การใช้วัตถุดิบที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำฟาร์ม รวมถึงการนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ส่งผลให้การบูรณาการกับลูกค้าไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Emilio Ruzo-Sanmartín และคณะ (2022) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าที่มีผลต่อประสิทธิภาพของโซ่อุปทานผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทกับลูกค้า ไม่มีผลต่อการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Haris Aslam และคณะ (2023) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าเป็นกระบวนการสร้างและเพิ่มขีดความสามารถแต่ไม่มีผลกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้ามีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขัน และงานวิจัยของ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ที่พบว่า การบูรณาการกับลูกค้าต่อประสิทธิภาพสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ความพึงพอใจของลูกค้าที่ดีขึ้น สามารถเห็นถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม